71STE JAARGANG No. 9001 DINSDAG 13 APRIL 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

DE „ACHTERDEUR VAN DE CARIBBEAN" JUBILEERT

Scheepvaartverkeer door Panamakanaal (waarvan het graven 50 jaar geleden begon) overtreft alle records

(Van een medewerker)

Het Panama-kanaal, de uiterst belangrijke scheepvaartweg, die de Caraïbische Zee en de Atlantische Oceaan met de schier onmetelijke wijdheid der Pacifische wateren verbindt en die ook voor het economisch leven van de Nederlandse Antillen, en van de haven van Willemstad in het bijzonder, een factor van betekenis vormt, viert dit jaar twee jubilea. Op 4 Mei aanstaande zal het juist een halve eeuw geleden zijn, dat Amerikaanse ingenieurs en technici met de eerste werkzaamheden tot het graven van het kanaal begonnen, terwijl op 15 Augustus juist 40 jaar verlopen zijn sinds het eerste (Amerikaanse) schip officieel van de nieuwe zeeweg gebruik maakte. Een derde herdenking, die met het graven van het Panama-kanaal nauw samenhangt, werd 3 November jongstleden reeds feestelijk gevierd. Die dag was het juist 50 jaar geleden, sinds Panama zich door een (vreedzame) revolutie losmaakte van de Zuid-Amerikaanse staat Columbia, hetgeen de regering van dit land overigens niet verhinderde een officiële delegatie bij de feestelijkheden aanwezig te doen zijn.

Komt er tweede kanaal door de Landengte?

Het Panama-kanaal, de „achterdeur van de Caribbean", zoals men het wel eens heeft genoemd, is slechts 80 kilometer lang, maar de betekenis van deze scheepvaartweg, èn voor de wereld-economie, èn voor de verdediging van het Westelijke halfrond, en feitelijk de gehele Westelijke wereld, is moeilijk te overschatten. Reeds de eerste „conquistadores", die zich dwars door de wildernissen van de Midden-Amerikaanse landengte een weg hadden gebaand naar de oever van de Stille Oceaan, zagen het belang in van een scheepvaartweg op deze plaats. Twee maal, in 1534 en in 1551, gelastte keizer Karel V, in zijn hoedanigheid van koning van Spanje, een onderzoek naar de mogelijkheid een dergelijk kanaal te graven. De moeilijkheden om de bergachtige landengte te doorgraven waren echter voor de ingenieurs van die dagen te groot en eerst in 1878 werd de eerste metterdaadwerkelijke poging ondernomen om de Caraïbische Zee en de Grote Oceaan met elkaar te verbinden.

De beroemde Franse waterbouwkundige Ferdinand graaf de Lesseps, de ontwerper van het Suezkanaal, koesterde de eerzuchtige droom nu ook het grote kanaal door Midden-Amerika te graven. In 1878 kreeg een onder zijn leiding staande Franse maatschappij een concessie om een kanaal te graven. Vol enthousiasme ging men aan het werk, maar de — zeker niet geringe — moeilijkheden, die de Fransen hadden ontmoet bij de constructie van het Suezkanaal, bleken kinderspel vergeleken bij hetgeen hun in Midden-Amerika wachtte.

De gele koorts sleepte talloze werklieden in het graf, herhaalde instortingen maakten, dat men veel minder snel met de arbeid vorderde, dan men had verwacht. Bovendien bleek het kapitaal, waar de Franse maatschappij over beschikte, veel te klein. Nadat men reeds 35 kilometer had gegraven, moest de arbeid worden gestaakt en al spoedig hernam de wildernis haar rechten in het gebied, waar de Fransen met zoveel hoop waren begonnen.

Na de Fransen: de Amerikanen

Intussen was men ook in de Verenigde Staten grote belangstelling gaan koesteren voor de totstandkoming van een kanaal door de Midden-Amerikaanse landengte, dat immers de zeeverbinding tussen de Oost- en Westkust, die nu om de Zuidpunt van Zuid-Amerika liep, met duizenden kilometers zou bekorten. Men overwoog tegen het einde van de 19de eeuw ernstig een kanaal door Nicaragua te graven. Er is destijds van dit plan niets gekomen, maar de laatste tijd voelt men de wenselijkheid om naast het te klein wordende Panama-kanaal een tweede kanaal te graven en is het oude Nicaragua-project in gewijzigde vorm weer ter sprake gekomen, evenals trouwens een oud project voor een kanaal door het Noordelijk deel van Columbia.

In 1899 nam een Amerikaanse maatschappij voor 40 millioen dollar de concessie voor het graven van het Panama-kanaal van de Franse kanaalmaatschappij over en, systematischer dan de Fransen enige tientallen jaren tevoren, begonnen de Amerikanen met de voorbereiding voor de kanaalbouw. Met de regering van de in 1903 van Columbia afgescheiden staat Panama werd een verdrag gesloten, waarbij een strook land dwars over de landengte onder Amerikaans gezag kwam te staan.

Midden door deze strook, de zogenaamde Panama-kanaal-zone, zou het kanaal worden gegraven. De republiek Panama kreeg als schadeloosstelling een bedrag ineens van 10 millioen dollar en een jaarlijkse uitkering van 250.000 dollar, welk bedrag in 1936 verhoogd werd tot 430.000 dollar. De kleine, economisch vrijwel geheel van de Verenigde Staten en het scheepvaartverkeer door het kanaal afhankelijke republiek Panama vindt deze schadeloosstelling echter te laag.

De inkomsten, die de Verenigde Staten de laatste jaren aan kanaalrechten van passerende schepen ontvangen, bewegen zich rond de 30 millioen dollar per jaar (in totaal „verdienden" de Verenigde Staten sinds 1914 aan kanaalrechten ruim 700 millioen dollar) en de Panamezen vinden, dat zij van dit bedrag gerust een wat hoger aandeel mogen ontvangen dan tot nu toe. Van hun kant wijzen de Amerikanen er echter op, dat zij niet alleen het onderhoud van het kanaal moeten bekostigen, maar ook zijn verdediging, die vele millioenen verslindt.

De kwetsbare sluizen

Voor het graven van het Panamakanaal, inclusief het bouwen van de in totaal zes sluizen, hadden de Amerikanen juist 10 jaar nodig. Ook zij ondervonden grote moeilijkheden. Uitgebreide hygiënische maatregelen waren (en zijn nog) nodig om de gele koorts te bestrijden. Instortingen, vooral in de befaamde Culebra-doorsnijding, waar het kanaal een gleuf tussen vrij steile bergen vormt, belemmerden herhaaldelijk het werk. Had men vastgehouden aan de oorspronkelijke plannen en een kanaal zonder sluizen gegraven, gelijk met de zeespiegel, dan hadden deze doorsnijdingen door het bergterrein trouwens nog veel dieper moeten worden.

De sluizen in het Panama-kanaal — drie in één serie aan de Caraïbische zijde, de z.g. Gatunsluizen, en drie aan de Pacifische kant, de Pedro Miguel- en de uit een serie van twee bestaande Mirafloressluizen — vormen natuurlijk een belemmering voor het scheepvaartverkeer, terwijl zij bovendien uiterst kwetsbaar zijn. Men heeft reeds berekend, dat één atoombom op de Gatunsluizen voldoende zou zijn om het Panamakanaal leeg te doen lopen en de scheepvaart voor lange tijd onmogelijk te maken. Geen wonder, dat de Panama-kanaal-zone onder bestuur staat van het Amerikaanse ministerie van defensie en over talrijke kazernes, vliegvelden en marine-bases beschikt.

Maar ondanks deze tekortkomingen is het Panama-kanaal één der grote wonderwerken van de techniek van deze eeuw. Electrische locomotieven slepen de oceaanstomers de sluiskolken binnen, die 304 meter lang, 33.5 meter breed en 12.2 meter diep zijn. (De grote zeesluis van IJmuiden is, met haar afmetingen van 400x50x15 meter, nòg groter.) Bij elke sluis liggen telkens twee kolken naast elkaar, zodat schepen, die van de Caraïbische zijde komen en vaartuigen, die naar de Caribbean toe varen, gelijktijdig geschut kunnen worden.

Het kanaal is op de smalste plaatsen nog 90 meter breed, zodat de schepen elkaar bijna overal kunnen passeren en de minimum-diepte is 13.7 meter, hetgeen zelfs voor zwaar-beladen tankers voldoende is.

Interessant — en overigens ook begrijpelijk — is, dat de afmetingen van het Panama-kanaal invloed hebben gehad op de Amerikaanse scheepsbouw. Ook de tot nu toe grootste Amerikaanse schepen, zoals de slagschepen van de „Mississippi"-klasse, de vliegdekschepen van het „Midway"-type en het nieuwe reuzen-passagiersschip „United States", zijn zó geconstrueerd, dat zij precies in de Panama-sluizen passen. 's Werelds grootste schepen, de „Queen Mary" en de „Queen Elizabeth", kunnen het kanaal echter niet passeren.

Bezwaarlijker nog dan de afmetingen van het kanaal is het feit, dat de capaciteit van de sluizen beperkt is. 50 schepen per dag vormen wel het maximum, dat zij kunnen verwerken. En ook al bedraagt het gemiddeld aantal schepen, dat het kanaal per dag passeert, omstreeks 20, in de practijk zijn er nu eenmaal drukke en minder drukke dagen en vooral

(Vervolg: zie pag. 4)

De kwetsbaarste plek van het Panamakanaal vormen de Gatunsluizen, een serie van drie dubbele sluizen aan de Caraïbische zijde van het kanaal. De foto is genomen van het dek van een Amerikaans vliegdekschip, dat in de eerste — en onderste — sluiskolk ligt gemeerd. Het stel sluiskolken rechts op de foto is in verband met reparatie-werkzaamheden tijdelijk buiten gebruik. Ter weerszijden van de sluiskolken ziet men de rails, waarop electrische locomotieven rijden, die de schepen in en uit de sluizen trekken. (Foto U. S. Navy).

LAATSTE NIEUWS

MONOGRAFIE OVER HENRI JONAS

Aan wijlen Henri Jonas († 1944), de vermaarde Limburgse glazenier en kunstschilder, wordt binnenkort een geïllustreerde monografie gewijd. Het werkje wordt uitgegeven door de Stichting Beeldende Kunsttentoonstellingen te Maastricht. Samenstellers zijn Jan Engelman en Victor Reinders.

Recht tot het Hart

— Beter een leven vol teleurstelling dan een leven zonder ideaal.

Gouverneur vóór Pasen weer thuis

's-Gravenhage. — Z. Exc. Gouverneur Struycken heeft op een desbetreffende vraag van een ANP-redacteur medegedeeld, dat hij het voornemen heeft vóór Pasen uit Nederland te vertrekken, doch dat hij nog geen juiste datum kon mededelen.

Eindhoven. — Een hockey-wedstrijd tussen de B-elftallen van Nederland en België eindigde in gelijkspel (3—3), nadat de rust met 1—1 was ingegaan.

Jagan kreeg malse gevangenisstraf

Georgetown. — Dr. Jagan is gisteren veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf wegens overtreding van de verordening waarbij zijn bewegingsvrijheid tot Georgetown was beperkt.

In verband met de veroordeling van Dr Jagan waren alle Britse troepen geconsigneerd. Dr Jagan glimlachte toen hij het vonnis hoorde en verklaarde voor de rechtbank, dat gouverneur Savage zich bedient van fascistische methoden om de bevolking te intimideren.

Het heeft politieke waarnemers verwonderd, dat Dr Jagan geen rechtskundige hulp heeft trachten te krijgen en geen beroep tegen het vonnis heeft aangetekend.

De overstromingsschade in Irak

Bagdad. — De door de overstromingen in Irak aangerichte schade wordt te Bagdad op NA ƒ 400 millioen begroot, bijna anderhalf maal de jaarlijkse begroting van het land.

In vier van de rijkste provincies is de oogst vernield. Speciaal de katoenoogst is getroffen. Een derde van het vee en de trekdieren is verloren gegaan.

Drievierden van de fabrieken en werkplaatsen in de omgeving van Bagdad zijn voor vele maanden buiten bedrijf. Drie spoorlijnen zijn onbruikbaar. Slechts één spoorweg verbindt Bagdad met de buitenwereld.

Een zesde van de totale bevolking, 800.000 personen, is gevlucht.

Oppenheimer geschorst wegens rode sympathieën

New York. — Volgens een bericht van de hoofdcorrespondent van de New York Times, James Reston, zou Dr. Robert J. Oppenheimer, die indertijd de leiding had bij de vervaardiging van de eerste atoombom, door de Amerikaanse commissie voor de atoomenergie zijn geschorst hangende een onderzoek naar zijn betrouwbaarheid.

Oppenheimer heeft zich op humanitaire gronden heftig verzet tegen de ontwikkeling van de waterstofbom.

Hij zou o.a. worden beschuldigd in de veertiger jaren veelvuldig contact te hebben gehad met communistische organisaties en communisten en Oud-communisten te hebben aangesteld in de werkplaatsen te Los Alamos.

Oppenheimer ontkent de aantijgingen en heeft gezegd dat hij zijn illusies over het communisme gedurende de oorlog had losgelaten.

Belgrado. — President Tito is gisteravond in Ankara aangekomen voor een officieel bezoek aan Turkije. Hij werd te Ankara begroet door president Celal Bayar en de Turkse premier Adnan Menderes.

[illegible] te Génève, waar op 26 April a.s. de besprekingen over het Verre Oosten zullen beginnen.

Wanneer Geneve zou mislukken

Veiligheidsverdrag als stok achter de deur

Londen. — Engeland en de Verenigde Staten zijn gisteren in principe overeengekomen om het initiatief te nemen tot een veiligheidsverdrag voor Zuid-Oost-Azië, welk verdrag de communistische expansie moet afschrikken indien de conferentie van Genève er niet in zou slagen de vrede in Indo-China te herstellen — aldus is door Reuter in diplomatieke kringen te Londen vernomen. Waarschijnlijk zullen Engeland, Frankrijk, de Verenigde Staten, Australië en Nieuw-Zeeland de voornaamste deelgenoten in het verdrag zijn. De landen van Zuid-Oost-Azië en de Pihilppijnen zouden tot het verdrag kunnen toetreden.

Deze overeenkomst werd bereikt tijdens het huidige overleg te Londen tussen minister Dulles en minister Eden.

Vandaag bespreekt Dulles te Parijs het voorstel met de Franse regering. Het Westen zal echter geen formele waarschuwing richten tot de regering te Peking, inzake de verdere communistische hulp in Indo-China vóór de conferentie van Genève, zoals Dulles aanvankelijk had voorgesteld. Naar men aanneemt heeft Dulles zich aangesloten bij de Britse en Franse opvatting dat er niets moet worden gedaan dat de kansen op succes der conferentie te Genève in gevaar kan brengen.

In zijn onderhoud met John Foster Dulles zou, blijkens inlichtingen uit diplomatieke bronnen in Londen, Eden verklaard hebben dat de Britse publieke opinie ongunstig zou reageren op een stap die de kans op succes van de conferentie te Genève in gevaar zou brengen. Bovendien konden de Westerse regering wachten tot na de conferentie omdat de moesson in elk geval spoedig de oorlog in Indo-China zal stilleggen. De Franse regering zou van mening zijn dat de mogelijkheid van een „vereende actie" achter de hand moet worden gehouden als troefkaart voor het geval de conferentie te Genève zou mislukken.

Gaullistische ministers tegen Londense voorstellen

Parijs. — De vijf Gaullistische ministers in het Franse kabinet hebben gisteravond aan Laniel de eis gesteld te protesteren tegen wat zij noemen „de volkomen ontoereikende voorstellen" van Londen om zich nauwer aan het Europese leger te binden. Hiermede is de breuk in het kabinet over de kwestie van de Europese defensie gemeenschap volledig aan het daglicht getreden.

Vierentwintig uur voor de aankomst van John Foster Dulles stuurde de Britse regering een nota aan het Quai d'Orsay, waarin zij deze voorstellen uiteenzette en waarin zij zegt dat het Europese leger de basis blijft voor haar politiek in Europa. Deze nota werd door het kabinet onder voorzitterschap van president Coty besproken. Hierbij toonden de Gaullistische ministers zich „rebels". Zij weigerden de Britse voorstellen goed te keuren, omdat dit volgens hen eveneens hun goedkeuring aan het Europese leger zou inhouden.

„Ratelslangjagers" hielden jaarvergadering

Okeene. — Dezer dagen is te Okeene in de Amerikaanse staat Oklahoma de jaarlijkse bijeenkomst van ratelslangjagers gehouden. De jacht op ratelslangen is een nieuwe sport, die niet alleen weinig kost — men heeft er alleen een gevorkte stop voor nodig — maar ook geld opbrengt, want voor elke pond levende slang wordt vijftig dollarcent premie betaald. Er bestaat zelfs al een „orde van de witte giftand", waartoe allen worden toegelaten, die een beet van een ratelslang hebben opgelopen.

Mossadeq kreeg celgenoten

Teheran. — Mossadeq heeft gisteren enige uren in zijn cel gezelschap gehad van twee veroordeelden; een communistische oud-strijder van het „democratische leger" in Azerbeidsjan en een zakkenroller. Mossadeq had namelijk bij de behandeling van zijn zaak in Hoger Beroep geklaagd over zijn eenzame opsluiting, waarop de procureur van het leger hem twee celgenoten zond.

Mossadeq verzocht het Tribunaal gisteren echter zijn klacht te vergeten en hem van zijn celgenoten te verlossen.

Overigens was de dag van gisteren — de vierde dag van het proces — opnieuw geheel gewijd aan de kwestie van de competentie van het Hof.

Caribische handelsconferentie geëindigd

Port of Spain. — Gisteren eindigde te Port of Spain op Trinidad de Caribische handelsconferentie, welke de rapporten goedkeurde van de vier werkcommissies, namelijk over de handelsmogelijkheid voor Caraïbische producten; financiële en credietmogelijkheden; transport en communicatie en over een apparaat voor handelsbevordering.

Medegedeeld werd, dat de inter-caribische markt aanzienlijke uitbreidingsmogelijkheden biedt, doch geremd wordt door onvoldoende verschepingsmogelijkheden. Als voorbeeld wordt genoemd dat de ongeregelde scheepsverbindingen tot gevolg hebben, dat kopers, zoals de Nederlandse Antillen geïsoleerd blijven van fruit, groenten en vlees van andere delen van het Caribisch gebied. Ook boven en beneden de wind hebben de eilanden behoefte aan betere scheepsverbindingen — aldus de betrokken rapporteurs.

De worsteling om Dien Bien Phoe

Rode Kruis doet beroep op strijdende partijen

Saigon. — In een officiële mededeling wordt gezegd dat de Vietminh in de nacht van Zondag op Maandag twee stellingen van de Franse Unie strijdkrachten in het mondingsgebied van de Rode rivier, respectievelijk 11 km. ten Zuiden van Hanoi en 16 km. ten Noord-Westen van Haiphong hebben veroverd. Een derde stelling ten Noord-Oosten van Hanoi doorstond met succes krachtige communistische aanvallen. Aan beide zijden waren ernstige verliezen.

Uit Genève wordt gemeld, dat het Internationale Rode Kruis Comité een dringend beroep heeft gedaan op beide partijen om het mogelijk te maken dat de gewonden uit Dien Bien Phoe onder dekking van het Rode Kruisembleem kunnen worden weggevoerd en voorgesteld werd neutrale zones in te stellen als voorzien in de conventie van Genéve.

Oslo. — De maatschappij Sigurd Herlofson en Co. te Oslo, heeft de Nederlandse Dok- en Scheepsbouwmaatschappij te Amsterdam opdracht gegeven voor de bouw van een tankschip van 38.000 dwt, zo meldt het Noorse blad voor Handel en Scheepvaart.

Bordeaux. — Vrienden en verwanten van Marie Besnard hebben haar de borgsom van 1.200.000 franc overhandigd, waartegen het gerechtshof te Bordeaux haar vrijliet.

LICHAAM VAN PIUS X NAAR MARIA MAGGIORE

In de week, welke volgt op de canonisatie van de Zalige Pius X, zal met toestemming van de H. Vader, het Lichaam van Paus Pius X, dat zoals men weet in ongeschonden staat opgebaard in de kapel van Maria Presentatie in de Sint Pieter, in processie naar de basiliek van Maria Maggiore worden overgebracht voor de plechtige viering van het triduum, dat plaats vindt na iedere heiligverklaring.

De Osservatore Romano geeft de volgende reden voor deze uitzondering: „Onder de talrijke en illustre initiatieven van Pius X", zo schrijft het blad, „valt het voorschrift op, in het begin van zijn Pontificaat gemaakt, om het 50-jarig bestaan van de dogmaverklaring van Maria Onbevlekt Ontvangen in 1904 te vieren. Zijn Encycliek van Februari 1904 tot de bisschoppen der wereld vormt een monument van godsvrucht, vertrouwen en liefde tot de H. Maagd".

Het Wereld-tafeltennis-tournooi in Wembley. Een actie-opname van de Nederlandse afgevaardigde Gobi van Megen.

Collectief dreigement

De oorlog in Indo-China trekt sinds kort evenzeer de internationale aandacht als indertijd de Koreaanse oorlog in de meest bewogen stadia. Toch is in het Indo-Chinese conflict slechts één Westerse mogendheid actief betrokken, terwijl aan de strijd op Korea alle grote en vele kleine naties van het Westen deelgenomen hebben; bovendien vocht aan de andere zijde een machtige communistische staat mee. Maar de situatie in Indo-China begint steeds meer overeenkomst te vertonen met die welke tot midden-1953 in Korea heerste. 's Werelds enige „hete oorlog" houdt vooral de laatste weken de leidende staatslieden in Washington en Parijs intensief bezig, en de uitermate spectaculaire slag bij Dien Bien Phoe — het zwaarste gevecht dat in zeven jaar tussen de Franse Unie en de Vietminh geleverd is — wordt alom met de grootste aandacht gevolgd.

Toen eind-1950 de Chinezen aan de oorlog op Korea gingen deelnemen dreigde een nederlaag voor de geallieerden. Maar deze inmenging van de strijdkrachten van Peking heeft het opperbevel van de V.N.-troepen geen aanleiding gegeven tot een essentiële wijziging in de afweertactiek. Truman heeft er zorgvuldig voor gewaakt dat het een beperkte oorlog bleef, in de geest van de door hem gevolgde bedwingingspolitiek. Hij heeft de strijd niet willen verplaatsen naar het grondgebied van communistisch China. MacArthur, die het niet met de president eens was, moest drie jaar geleden het veld ruimen.

De huidige Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Dulles, heeft daarentegen in September van 't vorig jaar de Chinezen gewaarschuwd dat zij in Indo-China niet ongestraft zouden kunnen herhalen wat zij in Korea hadden gedaan. Als er weer Chinese troepen in de strijd zouden geworpen worden, aldus Dulles, zou dit „ernstige consequenties" hebben, „die zich niet tot Indo-China zouden beperken". Dulles bedoelde kennelijk dat in dat geval tegen China zelf zou worden opgetreden. En een half jaar te voren had president Eisenhower reeds verklaard dat Peking een Koreaanse wapenstilstand niet moest zien als een mogelijkheid om de vrijgekomen strijdkrachten aan het Indo-Chinese front te gaan gebruiken. **Ofschoon het einde van de oorlog in Korea nu al weer ruim acht maanden achter ons ligt is Mao Tse Tung nog altijd niet voor de verleiding bezweken om zijn soldaten de Vietminh-legers te laten versterken, zoals zij eens de Noord-Koreanen te hulp zijn gekomen. Hij heeft een dergelijke manoeuvre kennelijk te riskant geacht. Maar dezer dagen is Dulles met bewijzen gekomen dat er toch reeds Chinese militairen aan de strijd in Indo-China deelnemen, al gebeurt dit dan nog niet op grote schaal.** De situatie was nog niet dermate ernstig, zo verklaarde Dulles, dat de eerder geuite Amerikaanse dreigementen ten uitvoer gebracht moesten worden, maar Peking speelde een gevaarlijk spel.

In Augustus 1953 hebben de zestien geallieerde naties die aan de Koreaanse oorlog hadden deelgenomen een gezamenlijke verklaring afgelegd, waarin zij vaststelden dat in geval van schending van de wapenstilstand „het waarschijnlijk niet mogelijk zal zijn de vijandelijkheden binnen de grenzen van Korea te houden". Men dreigde dus met een oorlog tegen Rood-China zelf, een oorlog waaraan Truman nooit heeft willen denken. Een dergelijke collectieve verklaring zou Foster Dulles nu met betrekking tot Indo-China ondertekend willen zien door minstens zeven van de zestien landen die acht maanden geleden het document betreffende Korea gesigneerd hebben. Op de eerste plaats denkt Dulles daarbij aan de Westerse Grote Drie, vervolgens aan de twee landen die met Amerika het zogenaamde ANZUS-pact ter verdediging van de Stille Oceaan gesloten hebben: Australië en Nieuw-Zeeland en tenslotte hoopt hij op de medewerking van Siam — welk land aan Indo-China grenst — alsmede op die van de Philippijnen, die ook door een militair verdrag met de V.S. verbonden zijn. De steun van de beide laatstgenoemde naties zou door Washington vooral op prijs gesteld worden, omdat het Aziatische landen zijn en men hoopt aldus te voorkomen dat in dit werelddeel de verklaring zou worden opgevat als een waarschuwing van de „koloniale mogendheden". Behalve door de bovengenoemde zeven zou het document door de drie Geassocieerde Staten van Indo-China zelf ondertekend moeten worden, als de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken zijn zin kreeg.

De verklaring ligt intussen geheel in de lijn van Dulles' recente oproep tot „verenigd optreden". Een oproep die terecht onder de bondgenoten van de V.S. tot ongerustheid aanleiding heeft gegeven. En tot nog toe is er dan ook met weinig enthousiasme gereageerd op het voorstel van een „tienmogendhedenverklaring", die de vorm zou hebben van een collectief dreigement.

Door de vermaarde veilingsfirma Mak van Waay werd in het Amsterdamse Leesmuseum een verkoping gehouden van velerhande antiquiteiten. De catalogus vermeldde onder no. 937a dit zeldzame voorwerp: „Radiotafeltje, stijl 17e eeuw".... Wellicht kan de gelukkige koper straks zijn verzameling nog completeren met een radiotafeltje uit de achttiende eeuw?

Johan Sophia stond hedenochtend terecht

Willemstad. — Hedenochtend is de zaak Sophia in hoger beroep behandeld. De belangstelling van de zijde van het publiek was deze keer geringer dan op 10 Maart j.l., toen het Gerecht in de Eerste Aanleg uitspraak deed. De politie had deze keer gezorgd, dat de publieke tribune niet overvol bezet was, zodat alles heel ordelijk verliep.

Voor het Hof met de zaak Sophia begon, werden eerst enkele uitspraken gedaan, o.a. in de zaak van het meisje E.D., die betrokken was bij de diefstallen van een reeks japonnen. Het Gerecht in de Eerste Aanleg had een maand gevangenisstraf geëist, het Hof oordeelde, dat haar een kans gegegeven moest worden en reduceerde de straf tot twee maanden voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar. Vervolgens kwam de zaak Sophia in behandeling. Het ging echter net als de vorige keer, de pesonalia werden gevraagd, waarna de President mr Ariëns, opdracht gaf de zaal te ontruimen en over te gaan tot het sluiten der deuren. Sophia mocht zich hedenochtend in een grote belangstelling van de zijde van de leden van achter de balie verheugen. Op de getuigenbank hadden plaats genomen, Dr. Waszink, die een pshychisch rapport over Sophia heeft uitgebracht, als getuige waren aanwezig, hoofdagent Liberia, en de rechercheurs Pinedo, Overdijk en Arxangel. Eveneens waren twee leden van de Reclassering aanwezig. Rechters van het Hof waren: President Ariëns, links van hem was gezeten Mr. L.A.L. Weeber, terwijl Mr. Povell en Mr. Ellis rechts van de President zaten. Eveneens was Mr. W.R. Boom aanwezig. Zoals wij reeds in onze editie van Woensdag 10 Maart j.l. schreven, staat in de tenlastelegging, dat de verdachte op de hoogte was van het feit, dat de kinderen Anna en Frank met eten naar hun vader op weg waren. Hij was hun nagegaan en had hen meegelokt naar een plek, die in een straal van 1200 meter onbewoond is en omgeven wordt door bergen en struiken.

Op deze plaats had hij zijn zusje Aura gevraagd even te wachten en had hij Frank, het 6-jarig neefje ongeveer 17 meter meegenomen. Toen hij zich vergewist had, dat Aura hen niet kon zien, was hij blijven staan en had een gunstige gelegenheid afgewacht om zich van de kleine Frank te ontdoen. Deze gelegenheid kwam, toen Frank hem de rug toekeerde, waarna hij hem met de stok, die hij bij zich had, krachtig op het achterhoofd had geslagen. Zonder een kreet of een zucht te slaken was de kleine Frank in elkaar gezakt. Sophia had zich voorover gebogen over zijn slachtoffer en had gezien, dat het bloed uit de oren kwam. Hierna keerde hij terug naar Aura.

Tegen het meisje moet hij gezegd hebben: „Cu bo no ta haci e cos cu mi, mi ta dal bo cu e palu aki." Gezien echter de diverse verklaringen, kan niet als vaststaand worden aangenomen, dat Sophia het meisje heeft verkracht. Wel heeft hij haar aangeraakt. Hij heeft het meisje eveneens een klap tegen het achterhoofd gegeven met de zelfde stok, die hij voor het vermoorden van zijn neefje had gebruikt. Hij was toen weggelopen van de plaats, waar de twee ontzielde lichaampjes lagen, die later ten prooi vielen van de vreetzuchtige Wara Wara's. Gelijk reeds bekend gemaakt, werden slechts enkele beenderen gevonden.

Het psychisch rapport van Dr. Waszink luidde, dat, hoewel Johan Sophia voortgedreven werd door zijn sexuele drift, hij toch in staat was zijn handelwijze te beseffen.

Bij het ter perse gaan van dit blad was de eis van de PG nog niet bekend.

Pijnlijke historie!

Wij lazen hedenochtend in „Today" een aardig mopje. Het luidde aldus:

Op Aruba gebeuren vele dingen, dat is zeker. Maar dat het zo erg is als de Amigoe-correspondent gisteren deed voorkomen, toen hij schreef dat zich aan de politiewacht in Oranjestad een vrouw meldde met bloedende oogwondekrabben in haar hals en gelaat, geloven wij nu ook weer niet. Het wil ons voorkomen dat zo iets wel nergens zal gebeuren. Behalve dan op plaatsen waar de zetduiveltjes dansen. En hoe soms!

Maar wij, ook niet mis, dachten natuurlijk direct: wacht even, wie kaatst moet de bal verwachten. En wij op zoek naar „Pijnlijke histories" in Today van hedenochtend.

Hier zijn ze:

p. 1. „Pensioen-houdster" i.p.v. pension-houdster (fout klakkeloos van ANP overgenomen)
„het schim" i.p.v. de schim (fout klakkeloos van ANP overgenomen)
Slot bericht over Surinaamse indringer luidt aldus:
„....doch slechts om wat muziek te ma- "

p. 3. over McCarthy: „sympathieke kereld!!"

p. 4. „Curaçaos Mupseum".

En dan hebben wij nog maar vluchtigjes gelezen, zoals wij trouwens meestal met onze ochtendcollega doen, omdat het nu eenmaal een vluchtig blad is, dat tot vluchtig lezen noopt. Maar als wij er ons eens voor hadden kunnen zetten.... Wij staan er niet voor in, dat de historie dan niet nog pijnlijker geweest zou zijn!

Prof. Kernkamp verrast

's Gravenhage — Naar aanleiding van de mededeling in verband met het rapport over de Arubaanse Separación-kwestie, dat o.a. prof R. Kranenburg zal worden aangezocht om naar Aruba te komen teneinde deskundige voorlichting te geven, heeft het „Algemeen Handelsblad" zich tot prof. Kranenburg gewend. Deze deelde mede nog geen uitnodiging te hebben ontvangen. Hij kon niet mededelen, of hij zulk een invitatie zou aanvaarden. Dat de aandacht van Aruba voor het geven van advies op hem was gevallen, bleek voor hem een verrassing.

Dr. Riemens over de Pan Amerikaanse Conferenties

Willemstad. — Een klein doch geïnteresseerd gezelschap, waaronder d Procureur Generaal mr. J.J.A. Ellis, beluisterde gisteravond in een der zale van het Curacaos Museum een uiteenzetting van dr. Riemens over de Inte Amerikaanse Conferentie. De spreker, die zoals bekend de gehele Conferenti ler Amerikaanse republieken te Caracas als waarnemer bijwoonde, gaf ee iiteraard summier, doch desalniettemin boeiend beeld van de voorgeschie lenis dezer conferentie alsmede van het behandelde op de conferentie zelf.

Dr. Riemens legde in het begin van zijn rede de nadruk op de grote tegenstellingen tussen Angelsaksisch en Latijns-Amerika, alsmede tussen de landen van het Spaans-Portugees sprekende deel van het Westelijk halfrond onderling. Hij demonstreerde dit door een vergelijking te trekken tussen Cuba en Uruguay, welke landen wel de taal, de godsdienst en een stuk geschiedenis gemeen hebben, doch wier raciale samenstelling volkomen anders is en wier economische belangen in een geheel andere sfeer liggen.

Simon Bolivar, de man die de grote stoot tot de eenwording van Amerika gegeven heeft, werd al aanstonds bij de aanvang van zijn arbeid met de verschillen in aard en geneigdheid der noordelijkste landen van Zuid-Amerika geconfronteerd. Zijn gedachte om één rijk te stichten was een grootse conceptie. Maar zij kon niet verwezenlijkt worden. Zijn plan om in de Conferentie van Panama) alle Spaans-Amerikaanse landen te verenigen en ook Noord-Amerika en het Britse Rijk tot deze belangengemeenschap te doen toetreden, leed schipbreuk. Engeland en Nederland zonden waarnemers naar deze conferentie en de U.S.A.-vertegenwoordiger arriveerde eerst, toen de besprekingen geëindigd waren.

Naast het streven tot de vorming van een inter-amerikaanse belangengemeenschap, werd de befaamde „Monroe-doctrine" (Amerika voor de Amerikanen), de tweede zuil waarop de Amerikaanse samenwerking werd opgetrokken. Non-interventie zowel van Amerika ten opzichte van buiten-amerikaanse gebieden, als omgekeerd, als van Noord-Amerika ten opzichte van de Latijns-Amerikaanse landen.

Een in 1881 geplande conferentie nodigde uit tot een vereniging op voet van volkomen gelijkheid. Acht jaar later, in 1889 werd het hoofd-agendapunt van een Inter Amerikaanse bijeenkomst: het vermijden van Oorlog. Een nieuw element vormde de z.g. „good neighbour-policy" van Roosevelt. Deze in 1933 door de Verenigde Staten gekozen koers werd tot de dag van vandaag gevolgd. In 1940 protesteerden de ministers van buitenlandse zaken van de Amerikaanse staten in een gezamenlijke verklaring tegen de Duitse invasie in de (tegenwoordig zo genoemde) Benelux-landen.

De Inter Amerikaanse Conferentie van Havana van datzelfde jaar bepaalde, dat geen overdracht van gebieden, gelegen op het Westelijk halfrond van het ene Europese land naar het andere kon plaats vinden.

Een verklaring welke in de kaart speelde der geallieerden, wier kansen in het begin van de oorlog slecht stonden.

Het Verdrag van Rio (1947) bepaalde, dat de aangesloten staten tot wederzijdse bijstand verplicht waren ingeval de zelfstandigheid van een hunner zou bedreigd worden. Het Handvest van Bogota tenslotte (aangenomen op de voor-laatste Conferentie) kan als een pendant van dat der Verenigde Naties beschouwd worden.

In het tweede deel van zijn rede behandelde dr. Riemens in vogelvlucht de bereikte resultaten van de Inter Amerikaanse Conferentie van Caracas. Caracas heeft zich gekenmerkt door uiterlijke rust en orde, en de conferentie verliep in een sfeer van welwillendheid.

De omvangrijke stof werd onder een zestal commissies, waaronder de politieke juridische de meeste aandacht trok, verdeeld.

De stenen des aanstoots tijdens deze conferentie waren de omstandigheid dat de U.S.A. als grootste afnemer van het Latijns-Amerikaanse product, naar de opvatting der Latijns-Amerikaanse landen, daarvoor onvoldoende betaalde, alsmede het feit, dat de U.S.A. omvangrijke hulpprogramma's opstelde en uitvoerde voor een aantal West-Europese landen, doch zich het lot der Latijns-Amerikaanse zusterlanden weinig aantrok.

De resolutie van Dulles ter bestrijding van het communisme biedt weinig effectieve waarborgen voor een werkelijke bestrijding van deze ideologie.

Eigenaardig was het bovendien, dat men communisme hier eerder als een buiten-Amerikaanse geestesrichting, dan als een in zich verwerpelijk ideologie beschouwde en behandelde. Het Uruguese amendement op de Braziliaanse anti-koloniale resolutie, dat voor het verkrijgen van onafhankelijkheid als voorwaarde stelde, dat zij niet „against the will of peoples" zou zijn, kreeg een behoorlijke meerderheid. Doch de Braziliaanse suggestie om de aangelegenheid in de Ver Naties te brengen werd met grote meerderheid afgewezen. Op deze wijze zou men immers via het Trustyship Councel de Sovjet-Unie hebben binnengehaald.

Het was dr. Riemens' opvatting, dat de teneur des speeches op deze Conferentie gunstig afstak bij die, welke men gewoonlijk in de U.N.O. beluistert.

Dr. Riemens sprak zich waarderend uit over de persconferenties der heren Chumaceiro en Lichtveld, welke volgens hem een zekere invloed op het verloop der Conferentie gehad hebben.

Hij beantwoordde tenslotte nog vragen over:
asylrecht, economische blokvorming, raciale segregatie en onderlinge clearing van valuta's.

Dr. Riemens vertrekt morgen naar Nederland, waar hij Den Haag als standplaats voor zijn nieuwe functie zal kiezen.

„BLUE STAR" NAAR DE BOVENWINDEN

Willemstad. — Naar wij van de fa E. & G. Martijn vernemen, zal morgen, Woensdag 11 April de „Blue Star" op Curaçao aankomen om vracht en passagiers op te nemen voor de Bovenwinden. Bedoeld schip is van de Bovenwinden.

HET MOZAIEK VAN SURINAME

Hilversum. — Onder de titel „Mozaiek van volksgroepen in Suriname" heeft de Wereldomroep in de rubriek „De Rijksdelen overzee" vandaag een bandopname uitgezonden van de heer W. Lionarons, waarin deze de gemengde samenstelling van de Surinaamse bevolking aan het Nederlandse publiek uiteenzette. Deze vermenging, zo zeide hij, valt een geboren en getogen Surinamer nooit op en ze is niet typisch voor Suriname. Zij wordt bijvoorbeeld ook zo gevonden in Brits Guyana en op Trinidad. Toch is er harmonie en begrijpt iedereen elkaar.

Spreker ging daarna de bevolkingsopbouw na uit geschiedkundig oogpunt en stelde daarbij de moeilijkheid in het licht van het verkrijgen van voldoende arbeidskrachten voor de ontwikkeling van de Surinaamse hulpbronnen. Het meeste succes zowel voor de landbouw als de bevolkingsdichtheid heeft de Hindostaanse immigratie gehad.

Spreker behandelde ook de immigratie van Nederlanders in verband met het Wageningenproject. De ervaringen met de talrijke mislukte kolonisatie en emigratiepogingen hebben echter geleerd, dat men zoiets niet op goed geluk kan ondernemen.

Landsminister werd onwel

De behandeling van de begroting moest Vrijdagavond plotseling worden gestaakt omdat landsminister W. Huglall tijdens het uitspreken van zijn antwoordrede in tweede termijn onwel werd.

De gezondheidstoestand van de Landsminister bleek evenwel bij informatie de volgende dag bevredigend te zijn.

Aan de orde is nog steeds de begroting van volksgezondheid, welke behandeling zich kenmerkt door de aanvallen van vele sprekers op het Statenlid Dr. H. van Ommeren. De vergaderingen verlopen niet geheel zonder incidenten. Op de publieke tribune kwam het tot een vechtpartijtje en ook in de zaal scheelde het niet veel of de heren Rens en van Ommeren waren in een handgemeen gewikkeld geraakt.

De heer Rens had namelijk een felle aanval op de heer van Ommeren gedaan. Hij had o.m. gezegd dat hij zou voorgaan als het ging om de liquidatie van de heer van Ommeren. Hij sprak de hoop uit, dat de heer Pengel dan aan zijn zijde zou staan, hetgeen door deze luidkeels werd bevestigd.

Na afloop van de vergadering kwam de heer van Ommeren naar de heer Rens en trok deze aan zijn jas. De laatste nam meteen een gevechtshouding aan en andere leden konden verhinderen dat het werkelijk tot een gevecht kwam.

De heer van Ommeren verklaarde later geen ogenblik de bedoeling te hebben gehad de heer Rens aan te vallen. Hij wilde hem slechts attent maken op het fout citeren van een Latijnse spreuk en had zijn aandacht willen trekken door hem aan de jas te trekken.

Het film-festival

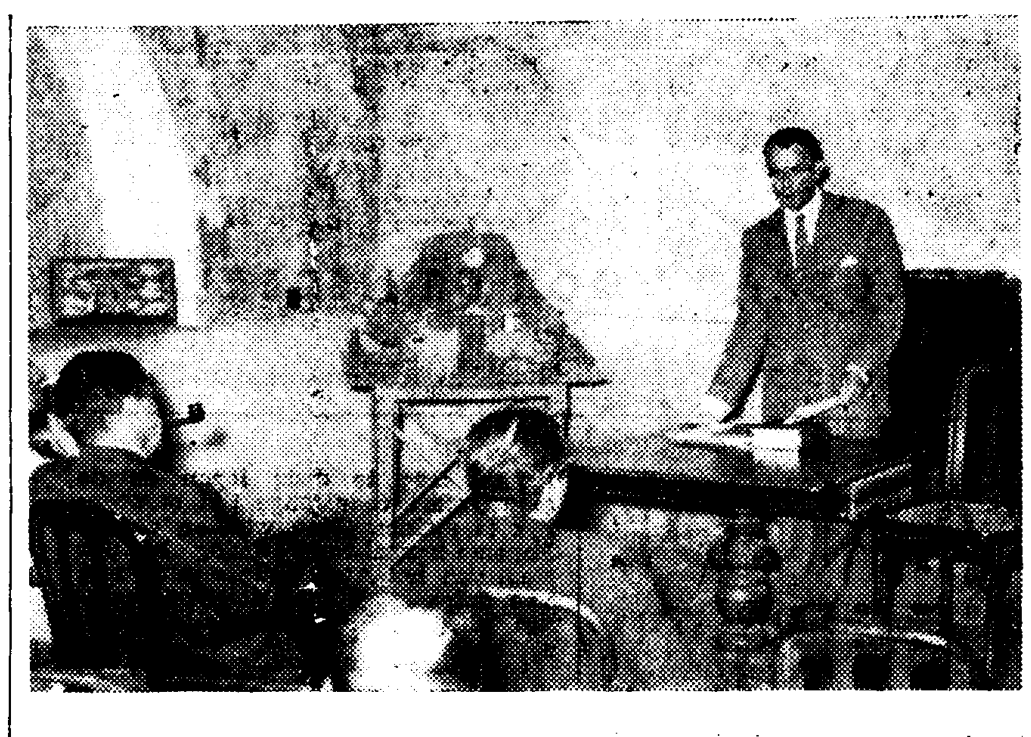
Willemstad. — Over het eerste internationale filmfestival op Curaçao, dat in de week na Pasen zal worden georganiseerd door het Comité tot Bevordering van de Wetenschap en de Filmliga Curaçao in samenwerking met de V.G.K.S., vernemen wij nader, dat het festival uit drie avonden zal bestaan, waaraan mogelijk nog een vierde avond kan worden vastgekoppeld.

Deze drie avonden zullen zijn: **Dinsdag 20 April, Woensdag 21 April en Donderdag 22 April.** Zij zullen alle worden gegeven in het **Theater Asiento**, waar voor deze gelegenheid **ieder toegang heeft.**

Er zullen in totaal 13 films worden vertoond in drie programma's van circa 1 1/2 uur elk. Iedere avond worden twee verschillende van deze programma's vertoond. De eerste voorstelling vangt aan om half acht, de tweede om kwart over negen. Filmenthousiasten kunnen dus nagenoeg onafgebroken van half acht tot kwart voor elf op hun gemak films bekijken en in anderhalve avond het hele festival zien. Zij, die één avond verhinderd zijn behoeven daardoor toch niets te missen. Zij, die liever in de vroege avond gaan kunnen het hele festival zien, want elk programma rouleert zó, dat het eenmaal in de eerste en eenmaal in de tweede voorstelling draait. Niemand behoeft zich dus door tijdnood te laten weerhouden om deel te nemen. Om zoveel mogelijk ieder de gelegenheid te bieden deel te nemen, is ook de prijs van een algemene deelnemerskaart zo laag mogelijk gesteld, namelijk op drie gulden. Deze kaart geeft toegang tot alle voorstellingen van het hele festival.

PASSEERDE PERSONENAUTO EN BOTSTE TEGEN PAAL

Willemstad. — Tegen half twaalf gistermorgen passeerde een personenauto een voor hem rijdende auto. Daarvoor echter reed een wielrijder, die door de bestuurder te laat werd opgemerkt. De bestuurder week sterk uit en botste tegen een lichtpaal. Er werden verder twee lichte aanrijdingen gemeld.

Dr. Riemens tijdens de inleiding die hij gisteravond in het Curaçaos Museum over het onderwerp: „Pan-Amerikaanse Conferentie" hield.

Herbouwd Zuikertuintje in Curacaose stijl

Van jongste bediende tot directeur

Willemstad. — Gelijk wij reeds berichtten, is gistermorgen de verbouwing van de Self Service Store „'t Zuikertuintje" gereed gekomen. Naar aanleiding hiervan zijn wij even een kijkje gaan nemen in deze moderne, hygiënische levensmiddelenzaak, waar wij werden ontvangen door de heren Hofland en De Ruyter. Wij werden rondgeleid door de directeur van Blok & Diaz N.V. zelf langs de totaal 60 feet lange koelruimte in de vorm van display cases. Hieronder bevinden zich twee dubbele cases van 24 feet.

Wij behoeven nauwelijks uit te weiden over de verschillende soorten en ontelbare producten, die men bij „'t Zuikertuintje" kan krijgen, eenieder, die deze zaak wel eens bezocht heeft, weet wat er allemaal te koop is. De heer Hofland vertelde ons, dat de opzet is, dat men in het Zuikertuintje zoveel mogelijk producten verkoopt, waarvan men zelf het agentschap heeft. Echter zal de klant er ook andere merkartikelen kunnen kopen, alles naar keuze. De naam Supermarket verklaarde de heer Hofland niet te willen geven aan „'t Zuikertuintje", daarvoor worden nog heel wat meer eisen gesteld; men kan het Zuikertuintje wel een Superette noemen.

Wat betreffende de producten, de beste zijn bij het Zuikertuintje te krijgen; wij noemen hier slechts Verkade, Stegemans, Bever en Monarch.

In het Zuikertuintje werkt alleen al 16 man personeel, bestaande uit Curaçaose jongens en meisjes. Er is een speciale verpak-afdeling, waar men de bestellingen gereed maakt, welke door een aparte uitgang naar de trucks gebracht worden.

Het interieur en de equipment, zoals men deze thans aantreft, is het laatste op het gebied van de Self Service-bedrijven, en dit stelt het Zuikertuintje in staat een zeer uitgebreid assortiment van uitsluitend superieure merk-artikelen, vlees- en vleeswaren, groenten en fruit etc., geconserveerd, gekoeld, zowel als onder vriestemperatuur, op aantrekkelijke wijze ten verkoop aan te bieden.

De modernisering van interieur en equipment is in feite echter slechts een onderdeel van de verdere plannen voor het Landhuis en de hierbij behorende tuin.

In overeenstemming met hetgeen door de Overheid en vele ingezetenen van Curaçao als een belang wordt gezien, zijn er voornemens in overleg met deskundigen, verdere onderhoudswerken aan het perceel te doen verrichten, ten doel hebbende de typisch Curaçaose stijl en sfeer, dit Landhuis eigen, in stand te houden. Daarbij zal ook de achter het hoofdgebouw gelegen tuin, waaruit men nu al het dode hout verwijdert, door nieuwe aanplant in zijn oude glorie worden hersteld.

Voorts staat op het programma, door asfaltering van de koraal en verbetering van in- en uitrit, de parkeer-gelegenheid doeltreffend te verbeteren. De Zuikertuintjeweg, die een verbindingsweg is tussen de Sta Rosaweg en de Schottegatweg, bevindt zich echter nog steeds in deplorabele staat, hetgeen met name bij regenval een bijzonder onaangename situatie is, die dringend om verbetering roept. Men gaf ons echter de verzekering, dat deze weg binnenkort door DOW geasfalteerd zou worden.

Het kan misschien interessant zijn nog eens te wijzen op het probleem van de bevoorrading van een bedrijf op Curaçao als dat van de omvang en de aard van het Zuikertuintje. Wij bevinden ons — het wordt nog wel eens uit het oog verloren — in een Insulair gebied, waar alles van overzee moet worden aangevoerd. Alle producten komen uit practisch alle delen der wereld. Anders dan in een continentaal gebied kan men hier niet even de telefoon opnemen om nog gauw even een truckklading van een bepaald artikel, dat uit voorraad dreigt te geraken, te laten komen. Men staat voor de opgave de orders planmatig en in de juiste omvang ver van te voren te plaatsen, opdat de goederen regelmatig en in juist geproportioneerde hoeveelheden voortdurend blijven toestromen. Te grote voorraden zijn uit den boze, want dan komen er oude artikelen op tafel, terwijl zichtbaar bederf reeds direct tot vernietiging en derhalve tot verliezen aanleiding geeft. Te kleine bestellingen zijn eveneens zeer ongewenst, omdat de klant dan misgrijpt, en dat is slecht voor de reputatie.

De heer P. Ruiter is de bedrijfsleider van het Zuikertuintje. Hij wordt bijgestaan door een staf van medewerksters en medewerkers, die er stuk voor stuk op uit zijn, het de klanten zo goed mogelijk naar de zin te maken. Er is een prettige verstandhouding onder het personeel en dit komt de sfeer, die door het publiek als prettig wordt aangevoeld, zeer ten goede. Altijd weer opnieuw is men er op uit om de service tot een zo hoog mogelijk peil op te voeren.

Mogen wij nu iets zeggen over de „ziel" van de fa Blok & Diaz N.V., de heer „Toffie" Hofland. Deze echte „Zaankanter" kwam op 31 Maart 1947 op Curaçao en trad in dienst bij de Curaçao Trading Co. Echter op 31 Maart zien wij hem overgaan naar de fa Blok & Diaz als jongste bediende. Mede door zijn ondernemingsgeest, zijn zakengevoel en vooral de steun, welke hij mocht ontvangen van de verschillende grote firma's uit de Zaanstreek, zoals bv. Verkade en Molenaar, wist hij met een verbazingwekkende snelheid de firma Blok & Diaz op te werken.

Van de groothandel ging deze firma al spoedig over tot retail, Toko Regina werd in een N.V. omgezet, evenals het Zuikertuintje. De heer Hofland zag zijn werken beloond met het feit, dat hij nu een der directeuren is. Hij vertelde ons tussen neus en lippen, dat zijn vrouw hem een grote steun is geweest, zij heeft ook de handen uit de mouwen gestoken, toen er hard gewerkt moest worden.

Met de verbouwing van het „Zuikertuintje" heeft deze winkel er nu 50 m2. bij gekregen; in totaal beslaat deze zaak nu 140 m2.

Wij zagen een „Specialiteitenhoekje", waar — de naam zegt het al — de speciale koopjes te grijgen zijn. Dit hoekje is zeer aardig aangekleed met een strooien dak en een geïmiteerde palmboom, waarin een aapje.

Aanstelling coordinator

Willemstad. — In onze publicaties uit het rapport van Mullock Houwer werd de aanbeveling gedaan over te gaan tot de aanstelling van een z.g. coordinator. Naar ons gisteren werd medegedeeld, zal de Regerinng hiertoe overgaan, tevens zullen cursussen voor „maatschappelijk werk worden opgericht. De hiervoor nodige bedragen zullen suppletoir worden opgebracht.

Vicariaat ressorteert onder Nuntiatuur van Venezuela

Willemstad. — Volgens een onlangs uit Rome ontvangen officieel bericht, is bij Decreet dd. 14 Januari jl. van de H. Congregatie voor Buitengewone Kerkelijke Aangelegenheden het Apostolisch Vicariaat van de Nederlandse Antillen komen te behoren tot het gebied van de Apostolische Nuntiatuur van Venezuela (Caracas). Voordien ressorteerde ons Vicariaat onder de Apostolische Nuntius van Santo Domingo.

De Nuntius te Caracas is Z.H.E. Mgr Armando Lombardi, sedert 13 Februari 1950.

Steunt het comité Maria-Jaar

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — Ondanks winstnemingen en andere verkopen bleef de gunstige stemming op de N.Y.-Effectenbeurs gehandhaafd, doch bij het verdere verloop schommelden de koersen binnen enge grenzen en kreeg een zwakkere stemming de overhand, waardoor de markt onregelmatig sloot.

Aantal verhandelde fondsen 1160; hoger 382; lager 494; onveranderd 284; aandelenomzet 1.790.00; obligatieomzet $ 3.882.000.

De koersen luiden:

Fonds	Koers
American Tel. and Tel.	164 1/2
Anaconda	36
Bethlehem Steel	59 5/8
Dupont de Nemours	117 5/8
General Electric	108 1/2
General Motors	68 5/8
Int. Tel. and Tel.	16 1/8
Shell Oil	92
Standard Oil of New Jersey	82 3/8
U.S. Steel	44 1/8

AGENDA

WEST-END
7 & 9 „*El rebozo de soledad*".
CINELANDIA
7 & 9 p.m. „Adventure in rio"
ROXY
7 & 9 „*Handige Jongens*"

ROYAL
8 uur „*Yo fue una callejera*"
REX
8 uur „*Sky full of moon*"
CARIBE
8 uur „*La niña de la venta*"
CHOBOLOBO:
Dans en Diner
APOTHEKEN:

De weekdienst der Apotheken worden waargenomen door *Botica Excelsior*, Herenstraat 4, tel 2004 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O.), tel 3222.

WIT-GELE KRUIS Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Wietmarschen, Niewindstraat 22 A. tel, 3773.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01 30 tel. 2307
J. J. Roos 01.30 — 05.30 tel. 2137
Personeel afdeling.
Van Zaterdag 10 12.00 t.m. Zaterdag 17 April 12.00 J. v.d. Oever, Valkweg 18 J.D. tel. 4436
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Plaisier, Bosweg No. 14 J.D. tel. 4325

C. S. M.
Rederij:
J. Hermes tel. 2701
Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00
E. v. d, Werf tel. 3101
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffen tel. 3128

THEATER ASIENTO
„The Blazing forest"
Toegang boven 16 jaar

Dankbetuiging

Voor het vele blijken van deelneming ondervonden bij en na het overlijden van onze beminde moeder

Mevr. de Wed. Constancia M. de Windt

in de gezegende ouderdom van 88 jaar op 8 April 1954 betuigen wij langs deze weg onze innige dank.

Namens de familie
P. CORS

Curaçao, 13 April 1954.

WIE IS DE GELUKKIGE?

	nr	prijs
nr	6472	f 500.—
1e	6473	f 30.000.—
nr	6474	f 500.—
	Bonaire	
nr	19685	f 400 —
2e	19686	f 10 000 —
nr	19687	f 400.—
	Aruba	
nr	4209	f 300.—
3e	4210	f 5000.—
nr	4211	f 300.—
	Aruba	
nr	17005	f 200.—
4e	17006	f 2000.—
nr	17007	f 200.—
	Curaçao	
nr	18339	f 100.—
5e	18340	f 1000.—
nr	18341	f 100.—
	Aruba	

Bijz. prijs van f 100.— nr 19765
Bijz. prijs van f 50.— nr 3886
Bijz. prijs van f 50.— nr 489

Prijzen van f 700.—: 422 — 9376 — 15146 — 20198 — 23707.

Prijzen van f 500.—: 1004 — 1230 — 9301 — 11561 — 11586 — 12334 — 22103 — 23752 — 23848 — 24980.

Prijzen van f 300.—: 287 — 1981 — 2920 — 3221 — 4329 — 7741 — 10264 — 10875 — 11538 — 15121 — 16212 — 16761 — 18377 — 21448 — 21983 — 23259 — 23641 — 23955 — 24024 — 24615.

Prijzen van f 200.—: 150 — 469 — 771 — 1466 — 1641 — 2026 — 2583 — 3042 — 3185 — 3270 — 3350 — 4126 — 4772 — 4917 — 5135 — 5453 — 5849 — 9673 — 11377 — 11602 — 12183 — 12546 — 12938 — 13071 — 13157 — 13737 — 13754 — 14080 — 14414 — 14758 — 14807 — 14864 — 16229 — 18258 — 18314 — 18486 — 19059 — 19495 — 19570 — 20042 — 21203 — 21793 — 21731 — 21821 — 22136 — 22148 — 22483 — 22708 — 23824 — 24655.

Prijzen van f 100.—: 963 — 983 — 1033 — 1890 — 1893 — 1898 — 2242 — 3041 — 3112 — 3175 — 3308 — 3909 — 3927 — 3946 — 4111 — 4762 — 4945 — 4990 — 5035 — 5264 — 5422 — 5477 — 6651 — 7280 — 8096 — 8128 — 8438 — 8847 — 9141 — 9350 — 9745 — 9963 — 9974 — 10532 — 10878 — 11015 — 11029 — 11588 — 11833 — 11853 — 11988 — 12009 — 12863 — 12864 — 13487 — 13833 — 14290 — 14366 — 16049 — 16248 — 16690 — 16748 — 16829 — 16906 — 17206 — 18104 — 18328 — 18432 — 18555 — 18800 — 18827 — 18855 — 18911 — 19497 — 19746

— 20339 — 20721 — 21346 — 21639 — 22853 — 23062 — 23101 — 23423 — 24249 — 24295

Hoe de werkzaamheden verdeeld worden

Willemstad. — I. v. m. het uittreden van de heer Landsminister J. H. Sprockel was het nodig de werkzaamheden van de heer Sprockel over de andere ministers te verdelen en wel als volgt: Binnenlandse zaken en politie ressorteren onder de Landsminister van Algemene Zaken; mr. dr. da C Gomez volksontwikkeling en onderwijs komen te ressorteren onder de Landsminister van Volksgezondheid (dr. Arends); het interinsulair contact komt bij de Landsminister van Verkeer en Vervoer (J. Pouw).

OP CURAÇAO

Willemstad. — De heer J. M. Benitez, directeur en redacteur van het Colombiaans ochtendblad „El Mundo" deed Curaçao op doorreis aan. Hij vertoefde in Amerika om daar de nieuwste typografische vindingen te bestuderen. Hij was de gast van de Dominicaanse consul, dr Julio Andres Espinal.

RTC gewenst op korte termijn

Willemstad. — Tijdens de gisteren gehouden persconferentie deelde de voorzitter van de R.R. Mr. Dr. M. F. da Dosta Gomez mede, dat de leden van de Antilliaanse delegatie graag de R.T.C. op zo kort mogelijke termijn willen zien bijeenkomen. De heer Gomez heeft de voorzitter van de Nederlandse delegatie van die verlangens doen blijken. Maar een definitieve datum is nog niet bekend, aldus de heer Gomez.

Op de vraag of het ontwerp Satuut, dat in Willemstad en Paramaribo werd besproken kan worden gepubliceerd werd medegedeeld dat publicatie van het ontwerpStatuut zal kunnen plaats vinden nadat de drie delegaties zich definitie hadden uitgesproken omtrent de inhoud.

Mr. F. de Vries delde hierop mede, dat het standpunt van de Nederlandse delegatie nog niet bekend was.

Schaakvereniging Curaçao bestaat vandaag 20 jaar

Willemstad. — Op 13 April 1934 werd de Schaakvereniging „Curaçao" opgericht, met welk feit aan een georganiseerd schaakleven op Curaçao voor het eerst gestalte werd gegeven.

Na enige ups en downs handhaafde de vereniging zich en heeft tot op de dag een vooraanstaande plaats bekleed op schakend Curaçao. De club heeft steeds onder haar leden bekwame schakers geteld en komt, vooral de laatste jaren op de verschillende tournooien met uitstekende resultaten voor de dag.

Ereleden van de S.V. Curaçao zijn: de heer L. A. Lemmens, die reeds geruime tijd actief lid van „Dr Max Euwe" is, maar zijn oude vereniging toch steeds een warm hart toedraagt; wijlen de heer S. F. van Kekem en de in het buitenland gevestigde heren C. F. van Tongerloo en P. Hoedemaker, welke laatste in Nederland vertegenwoordiger van de Nederlands Antilliaanse Schaakbond bij de Koninklijke Nederlandse Schaakbond is.

Er bestaat een flinke kern uitstekende en serieuze schakers, waaronder de veelvuldige kampioen de heer S. Zonenschain. In de vereniging heerst een sportieve geest en de samenwerking met de andere schaakverenigingen op Curaçao is prima.

Van de oprichters is nog steeds actief lid de heer A. J. H. Tecla.

Regelmatige, goed geleide clubcompetities en deelname aan tournooien houden de interesse van de leden voor de prachtige schaaksport levendig.

Uitbundigheid is bij het schaakspel een ongekend element en zo wordt dan ook dit jubileum, zo wij vernamen op bescheiden rustige manier gevierd. Een belangwekkend programma van niet alledaagse schaakvariëteiten wordt de leden en genodigden geboden op Donderdagavond, 29 April as. in de St. Thomasclub, alwaar de herdenking van dit vierde lustrum zal plaats vinden.

Bij dit 20 jarig-bestaan wensen wij bestuur en leden van de S.V. Curaçao veel succes voor de toekomst.

RIA en JO HALMAN

danken O.L. Heer voor hun nieuw broertje,

ANTONIUS JOSEPH MARIA

St Elisabeth's Gasthuis 13-4-'54

ARUBA

COIN YOUR IDEAS

San Nicolas. — Dat Lago haar werknemers tot prestaties aanzet [illegible] blijken in het jaaroverzicht [illegible] werden honderd beloningen uitgekeerd voor practische wenken, welke vallen onder klasse II. Het [illegible] de bedroeg f 122.—. Onder klasse [illegible] zuiniging was het gemiddelde [illegible]

MUSKIETENBESTRIJDING

Oranjestad. — De Openbare Gezondheidsdienst is in samenwerking met de Geneeskundige Dienst van de Lago begonnen een uitgebreid onderzoek in te stellen naar de aanwezigheid van de gele koortsmuskiet op het concessieterrein. De resultaten zullen dan vergeleken worden met die van een vorig onderzoek.

PAASVACANTIE

Oranjestad. — De openbare scholen en die van het Bijzonder Onderwijs zetten de Paasvacantie gelijk in, doch eindigen niet gelijk, althans sommige scholen wijken hier een weinig van af. De openbare scholen eindigen op 15 April en beginnen weer op Dinsdag 27 April.

K.N.V.B.-competitie-Zondag verliep volgens verwachting

's-Gravenhage. — De uitslagen van de Zondag gehouden voetbalwedstrijden der eerste klasse van de K.N.V.B. luide als volgt:

Afdeling A: Zwolse Boys — Elinkwijk 1-0, DWS — RCH 1-0; Haarlem — Teracles, 1-0; Be Quick — NEC 2-2; Oosterparkers — Ajax 2-6; Enschedese Boys — Leeuwarden 1-1; Stormvogels — Wageningen 2-1;

Afdeling B: Rigtersbleek — VSV 1-3; Blauw Wit — 't Gooi 5-2; Vitesse — Heerenveen 2-2; AGOVV — Enschedé 2-1; Sneek — Volewijckers 2-0; Go Ahead — EDO 1-1; DOS — GVAV 2-2;

Afdeling C: Longa — Bleijerheide 2-1; Emma — VVV 4-4; PSV — Xerxes 1-1; Sittardia — HBS 4-1; Sparta — SVV 2-0;

Afdeling D: DHC — Limburgia 1-3; Hermes — Eindhoven 1-2; ADO — Feyenoord 2-2; MVV — Willem II 1-2; Excelsior — EBO 4-2; Noad — RBC 2-2; Juliana — Maurits 5-1.

Tengevolge hiervan zien de standen in de vier afdelingen er thans als volgt uit:

AFDELING A			
Haarlem	19	30	41—14
Ajax	20	30	53—23
NEC	19	27	41—20
DWS	19	25	37—21
Stormvogels	20	23	31—25
Wageningen	20	20	36—28
Enschedese Boys	20	19	32—26
Leeuwarden	19	17	31—30
Elinkwijk	19	17	22—31
Heracles	20	17	26—29
Zwolse Boys	20	16	19—40
Be Quick	20	14	26—59
Oosterparkers	19	10	14—41
LCH	20	9	13—38
AFDELING B			
DOS	20	28	59—31
VSV	20	28	40—17
Blauw Wit	20	25	37—33
Volewijckers	20	23	45—46
Go Ahead	20	21	35—37
EDO	20	21	26—28
AGOVV	19	19	35—31
Rigtersbleek	19	18	44—46
Vitesse	18	17	23—35
Sneek	19	16	44—53
Heerenveen	20	16	44—53
GVAV	19	15	24—31
Enschede	20	14	29—37
't Gooi	20	13	26—40
AFDELING C			
VVV	20	28	43—29
Emma	20	27	49—38
Sparta	20	27	37—23
PSV	20	26	48—32
SVV	20	23	42—30
Bleyerheide	20	20	26—33
Sittardia	20	19	45—44
BVV	19	17	34—31
NAC	19	17	33—31
Xerxes	20	17	27—32
Brabantia	19	16	27—35
Longa	18	13	23—32
Longa	18	13	23—32
VVH 16	18	13	25—46
HBS	20	9	27—51
AFDELING D			
Eindhoven	20	33	51—22
Willem II	19	29	68—27
HDVS	19	27	37—24
EBOH	20	26	39—38
Excelsior	20	21	35—31
Feyenoord	20	21	26—23
NOAD	20	21	26—32
MVV	20	17	42—37
Juliana	20	17	33—37
ADO	18	16	23—27
Limburgia	20	16	33—45
RBC	20	14	32—43
DHC	19	8	28—58
Maurits	19	8	19—48

Nederland is een prachtige snelverkeersweg rijker

Ernst en luim op 1 April: van een scholierenstaking, een gevecht met een inbreker en een verdwenen kei

Bollenseizoen staat voor de deur

Auto-rijdend Nederland heeft een sensatie minder. Want ongetwijfeld was het een sensatie om per auto van Amsterdam naar Utrecht of omgekeerd te rijden. Een smalle, kronkelende weg, met over grote stukken ter weerszijden hoge bomen, waarvan menigeen nog de sporen van een onzachte aanraking met een uit een bocht gevlogen auto of truck vertoonde, vormde ook in onze moderne tijd de voornaamste verbinding tussen de hoofdstad en de stad van de Nederlandse Jaarbeurs.

Deze rijksweg, die ten tijde van keizer Napoleon misschien min of meer voldeed, voerde de automobilist dwars door de bebouwde kom van een aantal mooie, en dikwijls oude dorpen. Komende van Utrecht passeerde men achtereenvolgens Maarssen, Breukelen, Nieuwersluis, Loenen, Baambrugge, Abcoude en het aan Amsterdam vastgebouwde Duivendrecht, het Nederlandse Hollywood. Allemaal dorpen, die een automobilist op een Zondagmiddagtochtje graag eens zou willen bekijken, maar die met hun nauwe hoofdstraten voor de haastige zakenman en de op spoed gestelde bestuurder van een vrachtauto alleen maar oponthoud en een bron van ernstige gevaren vormden. Ongelukken waren dan ook aan de orde van de dag en bij mistig weer was de kronkelende weg alleen stapvoets te berijden.

Natuurlijk kon men deze curiositeit onder de grote verkeerswegen vermijden. De automobilist moest zich dan echter een vrij grote omweg getroosten en bovendien belandde hij dan op de toch reeds overbelaste rijksweg Amsterdam—Amersfoort, die weliswaar zeer goede, maar ook minder goede stukken alsmede enkele gevaarlijke kruisingen rijk is. De meeste autogebruikers achtten de nadelen van deze omweg groter dan de voordelen en namen, zij het met bezwaard gemoed en niet zonder een schietgebedje, de oude weg over Breukelen en Nieuwersluis.

Nieuwe Rijksweg Utrecht — Amsterdam geopend

Sedert enkele dagen behoort deze ellende echter tot het verleden. Al

De week in Nederland

sinds jaren werd gewerkt aan de aanleg van een nieuwe rijksweg en onlangs werd bekend gemaakt, dat mr J. Algra, de energieke minister van waterstaat, de nieuwe verbinding op 1 April zou openen. De vrees van sommige automobilisten, met een 1 Aprilgrap te doen te hebben — per slot wachtte men al zo lang op de nieuwe weg —, werd weggenomen, toen zich in de middag van 1e April een lange stoet auto's, geflankeerd door motorpolitie en wegenwachters op hun gele motorrijwielen, van het Instituut voor de Tropen in Amsterdam naar de nieuwe brug over de Amstel begaf, die het begin vormt van de nieuwe weg. Daar verrichtte de minister in aanwezigheid van vele autoriteiten, daaronder de dankbare gemeentebestuurderen van Amsterdam en Utrecht, de symbolische opening van „rijksweg no. 2".

De nieuwe verbinding Amsterdam — Utrecht is een ultra-moderne snelverkeersweg met vier banen en een middenberm. Lineaalrecht loopt zij, dwars door de drassige weilanden rond Amsterdam, naar het Sticht. Gelijkvloerse kruisingen ontbreken, op één enkele spoorwegovergang na, waar echter slechts enkele treinen daags passeren.

Technisch is de nieuwe weg een waar wonderwerk. Vijf millioen kubieke meter sopperig veen en drassige klei heeft men weg moeten graven en vervangen door zeven en een half millioen kubieke meter zand, om het weglichaam tot stand te brengen. Ook de aanleg van de betonnen bruggen en tunnels in het lage polderland bracht grote moeilijkheden mee. Maar thans is de grote snelverkeersweg gereed. Langzaam, maar zeker groeit het net van snelverkeerswegen, dat de centra van het dichtbevolkte Westen van Nederland met elkaar verbindt!

De opening van de weg Amsterdam — Utrecht mocht dan geen 1 Aprilgrap zijn, elders in het land heeft men niet kunnen nalaten op deze datum, waarop van oudsher de ene Nederlander de andere voor de gek houdt, meer of minder gewaardeerde grapjes uit te halen. Vooral de jeugd in Haarlem maakte het dit jaar bont. De „Amigoe" berichtte dit reeds verleden week Donderdag.

De leerlingen van een bepaalde klas hadden gevraagd of zij op 1 April „voor de grap" met een parallelklas op een nabij gelegen andere middelbare school mochten ruilen. De bedoeling was de leraren, die niet in het geheim ingewijd mochten worden, een verrassing te bereiden. De directeur weigerde echter zijn toestemming, waarop een aantal andere leerlingen op de ochtend van de 1e April in de pauze de hoofden bijeen stak om te beraadslagen, welke andere mogelijkheden voor grapjes er nog waren.

Merkwaardige grap

Het resultaat van deze vergadering was hoogst merkwaardig. De heren kwamen namelijk tot de slotsom, dat het een kapitale mop zou zijn als zij deze ochtend eens een scholierenstaking zouden houden. Tot zover kon men het plan voor het product van de ongezonde fantasie van een aantal heethoofden houden. Maar nu gebeurde het verrassende. Het stakingsparool, uitgegeven door het groepje, vond onmiddellijk gehoor bij een groot aantal leerlingen van de school. Zonder aarzelen, en zonder zich om de verbaasde gezichten van de leraren te bekommeren, verlieten de jongelui de speelplaats, doorschreden de poort, die toegang geeft tot de buitenwereld en begaven zich op weg naar een aangrenzend gebouw, waarin een H.B.S. en het Stedelijk Gymnasium zijn gehuisvest. Ook hier was een groot deel der leerlingen — o, vreemde na-oorlogs-generatie! — onmiddellijk bereid het werk neer te leggen en met de „stakers" gemeengoed te maken.

In een vele honderden jongelui tellende optocht begaf men zich vervolgens door de ochtendlijk drukke straten van Haarlem naar twee lycea, waar de optocht aangroeide tot omstreeks 1500 jongens en meisjes. Ordelijk, en in brede gelederen, trok men vervolgens op de binnenstad af. Op verscheidene punten veroorzaakte de stoet verkeersopstoppingen en moest de politie het verkeer tijdelijk stop zetten.

Maar nu had de rel ook haar hoogtepunt bereikt. Waarschijnlijk ontbrak het de leiders aan inspiratie voor verdere plannen. Misschien ook wel vreesden de heren, dat de zaak hen boven het hoofd zou groeien en dat de consequenties van deze doel- en zinloze staking voor de raddraaiers verre van aangenaam zouden zijn. In ieder geval lieten zij zich zonder veel weerstand te beiden door de politie uiteen drijven.

Naar school terug

Nog diezelfde middag keerden de stakers gedwee naar hun diverse scholen terug en konden de drecteuren en leraren met het uiteenrafelen van de schuldvraag beginnen. De volgende ochtend bezocht de Haarlemse wethouder van onderwijs de betrokken scholen om de jongelui op het onjuiste van hun gedrag te wijzen. Van enige ontevredenheid der leerlingen of van verkeerde toestanden op de scholen bleek geen sprake te zijn. De jongelui hadden eenvoudigweg gestaakt, omdat zij het „een leuke grap vonden"! Voor psychologen en sociologen, die studie maken van de mentaliteit van de thans opgroeiende generatie, vormt het gebeurde ondertussen een waardevolle bijdrage tot hun studiemateriaal.

Ook in Amersfoort vreesde men voor een 1 April-grap. Midden in dit garnizoenstadje ligt, in een plantsoentje, de beroemde „Amersfoortse kei", een grote zwerfsteen, die lang geleden is gevonden en waar allerlei verhalen aan verbonden zijn. Reeds verscheidene malen hebben militairen in een balorig bui de kei, ondanks haar enorme gewicht, ontvoerd en op de vreemdste plaatsen gedeponeerd. Omdat men ook op 1 April een dergelijke aanslag vreesde, hebben enige burgers, die gehecht zijn aan de tradities van hun stad, de kei in de voorafgaande nacht van haar plaats gehaald en op een veilige plaats gebracht. Daar zal de kei ondergedoken blijven, tot zij in de komende zomer, tijdens de „Kei-feesten", die veel touristen plegen te trekken, weer te voorschijn wordt gehaald.

De meest lugubere Aprilgrap werd in Bussum uitgehaald, en feitelijk was het helemaal geen grap. Tegen het naar bed gaan ontdekte de vrouw des huizes in een woning in een buitenwijk op de kamer van één van haar kinderen een inbreker. Een ogenblik keken huisvrouw en indringer elkaar vol ontsteltenis aan. Toen deed de indringer een stap naar voren, gaf de huisvrouw een klap en stormde langs haar heen naar de trap. De vrouw, ook niet mis, zette onmiddellijk de achtervolging in en wist de indringer halverwege de trap in te halen. Daar gaf zij hem zo'n duw in zijn rug, dat de man halsoverkop de trap afviel.... recht in de armen van de heer des huizes, die op het lawaai was toegesneld. De inbreker wist zich los te maken, maar in de keuken haalde de heer des huizes hem in en na een hevige worsteling, waarbij de inbreker zijn bril en een boordeknoopje verloor, werd hij overweldigd en opgesloten in een zijkamertje.

„Eén April!", zeide de politie

Maar nu komt het mooiste. De huisvrouw belde, nog trillend van de doorstane emotie, de politie op, waar de dienstdoende beambte haar maar half uit liet spreken en toen in een hartelijk gelach uitbarstte. „Eén April!" zeide hij met de goedmoedigheid van een man, die wel kan velen dat men probeert hem voor de gek te houden, „aardig verzonnen, maar als u wilt, dat wij u geloven, moet u toch een beter verhaal verzinnen!" Hoe de dialoog tussen huisvrouw en politie verder verliep, is ons niet bekend, maar wel weten wij, dat het de dappere vrouw heel wat moeite kostte, eer zij de politie had duidelijk gemaakt, dat het hier géén April-grap gold en dat overkomst van een paar potige agenten dringend gewenst was. Toen tenslotte de politie kwam, bleek, dat het echtpaar de hand had gelegd op een individu, dat reeds tal van inbraken in de omgeving had gepleegd en waar de recherche sinds enkele dagen ijverig naar zocht....

De bloemententoonstelling op „De Keukenhof" in het hart van de Hollandse bollenstreek is weer open.

Een dag later, op de 2e April, kwam in het fraaie, met statig geboomte begroeide park van een landgoed even buiten Lisse een aantal autoriteiten, onder anderen de minister van buitenlandse zaken, mr Beijen, bijeen voor een plechtigheid, die in de streek tussen Leiden en Uitgeest algemeen beschouwd wordt als het officiële begin van het bloembollenseizoen: de opening van de jaarlijkse nationale bloemententoonstelling op „De Keukenhof". Na de oorlog hebben de bloembollenkwekers en -handelaren dit prachtige landgoed verworven met het doel er elk jaar een tentoonstelling in te richten van de fraaiste door hen gekweekte bloemen en gewassen. Moeiten noch kosten werden gespaard om de kassen maar vooral ook het park zelf te herscheppen in een ware bloemenlusthof en reeds thans geldt, dat wie naar de bloembollenstreek komt, wil hij een volldig beeld krijgen van wat hier door de kwekers gepresteerd wordt, ook „De Keukenhof" bezocht moet hebben. De vijfde Keukenhof-tentoonstelling, die thans is geopend, belooft, als straks de voornaamste gewassen in bloei staan, mooier te worden dan ooit tevoren.

Nog is, hoewel de narcissen reeds overal beginnen te bloeien, het eigenlijke bollenseizoen niet begonnen. Maar erg lang zal het, als het weer een beetje mee werkt, niet meer duren. En als dan de met bloemkransen versierde auto's en touringscars weer door de straten van de steden rijden weet men, in Westelijk Nederland, dat de winter definitief ten einde en de zomer op komst is. We verlangen er allemaal naar.

Panamakanaal jubileert

(Vervolg van voorpagina)

op drukke dagen kan het voorkomen, dat schepen geruime tijd moeten wachten, vóór zij een sluis kunnen binnenvaren.

Stijgend scheepvaartverkeer

Hoe het scheepvaartverkeer door het Panama-kanaal sinds de opening is toegenomen, wijzen de cijfers uit. In 1915 bedroeg de totale tonnage van schepen, die van het kanaal gebruik maakten, 5.8 millioen bruto-register ton. In 1923 was dit jaar-totaal al gestegen tot 19.6 millioen en in 1919 bedroeg het — na een inzinking in de crisisjaren — zelfs 29 millioen brt.

De wereldoorlog bracht een sterke terugslag voor het handelsverkeer, hoewel het kanaal in die jaren de oorlogvoering enorme diensten bewees. De Japanners wisten dit trouwens ook. Zij werkten plannen uit voor een grootscheepse aanval op het kanaal met hulp van vliegtuigen, lilliput-onderzeeers en commando-troepen, die door grote duikboten tot in de buurt van het Panama-kanaal gebracht zouden worden. De slag bij de Salomons-eilanden in 1944, waar het gros van de Japanse vloot werd vernietigd, verhinderde echter de uitvoering van dit plan, dat, ware het gelukt, naar de mening van Amerikaanse militaire deskundigen de oorlog misschien wel met een jaar of langer had verlengd.

Na de wereldkrijg vertoonde het handelsverkeer door het kanaal al spoedig weer een stijgende lijn. In 1952 passeerden 6.534 schepen van meer dan 300 ton het kanaal. Zij vervoerden 33.6 millioen ton vracht en betaalden bijna 27 millioen dollar aan kanaalrechten. (De kanaalrechten voor een vrachtschip van gemiddelde grootte bedragen rond 4.500 dollar per reis). In de periode tussen de opening van het kanaal en 30 Juni 1952 passeerden niet minder dan 770 millioen tonnen vracht het kanaal.

Statistieken wijzen uit, dat door schepen, die van de Caribbean naar de Stille Oceaan varen vooral olie, kolen, machines en suiker worden vervoerd. De voornaamste producten, die het Panama-kanaal van de Pacifische naar de Caraïbische zijde passeren, zijn ertsen, hout, graan, nitraat en voedsel in blik.

Schepen onder elke vlag.

Stomers van vrijwel alle nationaliteiten maken van het Panama-kanaal gebruik. Nederlandse schepen, in de eerste plaats vaartuigen van de Pacific-diensten van de K.N.S.M. en de Holland-Amerika Lijn, vormen een zeer belangrijk contingent. Typisch is, dat het scheepvaartverkeer van alle naties door het Panama-kanaal toeneemt, maar dat het Amerikaanse vervoer van de Pacific- naar de Atlantische kust der Verenigde Staten vice versa de laatste jaren procentueel terug loopt.

Er zijn thans plannen in behandeling om het Panamakanaal, dat sinds de opening voortdurend is verbeterd, te vergroten. Tegelijk bestudeert men in de Verenigde Staten met grote ernst plannen voor een nieuw kanaal, zo mogelijk op zee-niveau, zodat slechts één sluis (in verband met het verschil tussen eb en vloed aan beide zijden) nodig zal zijn.

Het spreekt daarbij van zelf, dat men vooral zoekt naar een plan, dat zo groot mogelijke waarborgen voor militaire veiligheid biedt. Vandaar dat reeds is overwogen bij een eventuele doorgraving van de landengte in Nicaragua — één der in studie zijnde projecten — het kanaal niet uit te graven door de bergen, maar het, met behulp van enorme tunnels, onder het gebergte door te leiden en het zodoende atoom-bom-vrij te maken.

Dát te zijner tijd een tweede kanaal zal komen, is zeer waarschijnlijk. Maar vóór dit tot stand is gekomen, zullen nog heel wat schepen van de huidige scheepvaartweg gebruik maken.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

5.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands
5.50 Gramophoonplatenprogramma.
6.05 Cumpleaños Feliz
6.15 Dinermuziek
6.45 Nieuwsbulletin
6.55 Voor het slapen gaan
7.00 Boletin di noticia.
7.10 Parada deportiva pa H. Rosario.
7.30 Wat de handel biedt
8.00 News in English
8.30 Zoeklicht op Nederland
8.49 Een vraaggesprek
9.05 „De herbergier van Pidalgo" van Godfried Bomans, een sprookje, dat verteld wordt door de jonge Nederlandse acteur Henk v. Ulsen.
9.17 Suite „El sombrero de tres picos"
9.30 Boeken vragen Uw aandacht
9.45 Dans muziek
10.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

7.00 Met de jarigen in de lucht
7.10 Charla Catóico door Pater P. Brenneker
7.20 Nieuws (in het Papiament).
7.25 Nieuws (in het Nederlands).
7.30 Hoorspel „El Gato"
7.45 Gevarieerd muziek
8.00 Surinaams kwartiertje
8.15 Gevarieerd programma
9.00 Dansmuziek
10.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

5.00 Opening.
5.01 Muziek
6.25 Voor de jarigen
6.30 Dinermuziek
7.00 Muziek
7.45 Nieuws
8.00 Muziek
9.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

6.37 Het Metropole orkest, olv. Dolf van der Linden
7.00 Nieuws
7.17 Kun je nog zingen zing dan mee
7.30 Nederlandse Kroniek:
7.40 Intermezzo.
7.48 Het werk der Verenigde Naties.
7.58 De Nederlandse Speeldoos.
8.16 Persoverzicht.
8.23 Voor de West o.a. met Caraibisch Commentaar.
8.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A
8.58 Sluiting.

Tom Poes en de wens werkster

1735

1848 — Zoals we gisteren gezien hebben, kwam de schurk Bul Super uit één der vensters van slot Troebeloo vliegen, er uit geren door de lucht en kwam toen vrij onzacht met een klap op het werpen door de flinke werkster Wijmpje. Hij wentelde enige kewegdek neer, waar hij versuft bleef liggen. Enige muntstukken rinkelden hem na en schitterden in het zonlicht, terwijl uit alle plooien en zakken van zijn opzichtig costuum bankroten puilden.

Hiep Hiper boog zich bekommerd over hem heen, maar alle zorgen voor de toestand van zijn baas konden toch niet verhelen, dat het gezicht van het geld hem het meeste aantrok.

„Tjonge, dat is mooi werk, Suup!" riep hij uit. „Heb je hem wat af kunnen zetten?"

„Ezel!" gromde Super, die langzaam aan weer tot zichzelve kwam. „Dit is niets! Helemaal niets! De vent die daar woont is niemand anders dan Bommel en hij heeft een heel huis vol goud! Boordevol! Dit is een superzaak, Hiep! Als we het goed aanpakken kunnen we voor ons leven geborgen zijn! Kom mee, we moeten een goed plan verzinnen!"

Terwijl nu de beide bandieten zich zacht fluisterend in de avondlucht verwijderden, had Tom Poes in het kasteel een gesprek met heer Bommel.

„Het is niet goed, dat u hier met al dat geld zit, heer Ollie!" zei Tom Poes. „U ziet nu maar, dat het gevaarlijk is. Dit keer heeft Wijmpje de toestand kunnen redden, maar als het menens wordt, begint u niets! Al dat goud trekt veel te veel de aandacht — en het geeft aanstoot ook in deze moeilijke tijden!"

Doch heer Bommel wuifde geringsschattend. „Kom, kom!" sprak hij luchtig. „Ik heb een prachtig alarmsysteem, jonge vriend! Laat ze maar opkomen!"

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

31)

„Hm — ja. Nee." Bill wierp hem een onderzoekende blik toe en zei verlegen: „Nu ja — ik houd er ook niet van om de dingen op die manier aan te pakken, en dat heb ik gezegd ook, maar Eben wilde het zo...."

„En wie zou het winnen, denk je?"

„Ik.... ik weet 't niet. Peter misschien, want die is een prins. Maar ik vind, dat jij ook mee moest doen. Als oom Nicholas werkelijk wilde dat een van ons met haar trouwde, dan zou hij jou bedoeld hebben."

„Ik denk het niet." Nick haalde onwillig de schouders op.

Dus hij woonde nu onder het dak van dat meisje. Dit was dus niet zijn thuis, niet de plaats waar hij zich veilig kon voelen. Vandaag of morgen kon zij met Eben trouwen, of met Bill. Hij zou misschien verdragen worden, omdat hij zielig was en ziek. In zijn koortsig-jagende gedachten kwam een nieuw monster op hem af; hij, de blinde, was dakloos. Het thuis, dat laatste steunpunt dat hem gelaten was, was nog slechts een waan-denkbeeld. Het bestond niet meer, en hij had geen geld en ook geen moed om zich iets nieuws te bouwen. Het leven was, voor hem, van nu af een troosteloos, zinneloos iets.

Een ogenblik, terwijl deze zekerheid zich aan hem opdrong, sneden de lijnen van pijn en zorg dieper in zijn gezicht, zodat Bill verward bleef zwijgen; maar toen Burwell naar boven kwam en hem, met nauwelijks verborgen verbazing in zijn stem, mededeelde dat prinses Lobanov hem wenste te spreken, glimlachte hij alweer.

„Laat boven komen, Burwell, laat boven komen. Heerlijk weer eens familieleden te ontmoeten."

„Dan ga ik nu maar.." zei Bill, die plotseling haast kreeg.

„Blijf anders gerust, mijn jongen."

Bill bleef onzeker staan draaien, en hij stond er nog toen de prinses de kamer binnen kwam.

Het nieuws van Nick's komst had haar al bereikt, voordat hijzelf die avond naar bed ging. Het toeval wilde namelijk, dat de kleine Bridget uit de Joceleyn-keuken ook die avond nog een brief te posten had, en dat zij bij de brievenbus de lange Michael Connor ontmoette met de beide honden van de prinses. Zij wisselden hun nieuws uit, zoals dat gebruikelijk was; intussen werd Michael ondernemend en legde zijn arm om haar middel, wat nog niet eens meeviel aangezien hij zich er diep voor moest bukken. Bridget gichelde en zei dat hij zijn handen thuis moest houden, en dat het niet best zou zijn als haar tante Hannah zag wat hij deed.. en Michel werd nog ondernemender en kuste haar brutaalweg op haar mondje, waarvan hij pas nog had ontdekt dat het kleiner was dan haar ogen.... en toen gingen Boris en Sacha, die niet de minste belangstelling hadden voor Bridget, er vandoor, zodat Michael ten slotte een half uur te laat moe en hijgend, weer thuiskwam.

„Miekhaaïel,' zei de prinses, die er de voorkeur aan gaf om zijn naam Russisch uit te spreken, „waar kom je vandaan? Waar heb je zolang met mijn twee kleine lievelingen gezworven?"

„Gezworven —nee — eh.... ziet u," begon Michael; maar de prinses, die op dat moment niets anders te doen had, hield vol. Zij ontmaskerde achtereenvolgens al zijn uitvluchtjes en onhandige bedenksels, kwam te weten dat hij met iemand had staan praten, met wie hij had staan praten, en waarover. De kus, die hij Bridget had gegeven, gaf Michael niet prijs aan de openbaarheid — hij zwoer zichzelf in stilte een dure eed dat hij het geheim daarvan met zich in het graf zou nemen, al zou de prinses hem op de pijnbank leggen; maar gelukkig had hare hoogheid daar minder belangstelling voor dan voor de nieuwtjes, die Bridget hem verteld had.

„Je kunt gaan, Miekhaaïel," zei ze ten slotte. Zij verbood hem niet eens om 's avonds met Bridget te praten.

Zodra hij zijn hielen had gelicht greep zij de telefoon en belde haar zuster Anna op. Zij kreeg Eben aan de telefoon.

„Dag, Eben, mijn beste jongen," zei ze. „Roep je moeder even aan de telefoon, als je mij een genoegen wilt doen, maar luister zelf mee, want ik stel prijs op je oordeel. Jij bent altijd zo verstandig" — maar toen Anna Keith zich gemeld had sprak zij kort:

„Nick is er."

„U zei?" liet Eben zich ontvallen.

„Nick is er. Vanavond gekomen, regelrecht uit China."

„Waar is hij?" vroeg Anna.

„Aan de overkant."

„Bij dat meisje in huis? Schandelijk.' '

„Maar — maar...." sputterde Eben nu.

„Juist, mijn jongen," beaamde de prinses. „Jullie afspraak, hè? Nu moet je hém ook nog een lucifer laten trekken."

Stilte.

„Wat woeten we doen?" vroeg Anna ten slotte.

„Er moet iets gedaan worden," betuigde Eben.

„Laat het aan mij over. Laat mij dat geval met tact behandelen," stelde de prinses voor.

„Zoals dat met die kleine lijfrente," zei Anna hatelijk.

„Dat was héél iets anders," sprak de prinses. Zij lachte zelfs, een warme, Russische lach. „Met Nick heb ik altijd goed overweg gekund. Ik voel mij aangetrokken tot alles wat eenzaam en verlaten is. Mijn hart heeft vaak gebloed voor die ouderlozen, onbegrepen jongen...."

„Er was vroeger geen huis mee te houden," wist Anna zich te herinneren.

„Hij heeft mij wel eens geslagen," klaagde Eben.

„Het was een nerveus kind; nerveus, dat is het woord," sprak de prinses. „Ik begrijp hem, ik voel mee wat er in hem omgaat. Laat hem aan mij over."

„Wat wil je dan doen?"

„Ik weet het nog niet precies — verstandig met hem praten, om te beginnen."

En zo stevende prinses Sophia Lobanov nu Nick's kamer binnen om verstandig met hem te praten. Zij had zich donker gekleed en een wijde rok aangetrokken, wat haar uiterlijk iets moederlijks verleende.

„Dag, Nick, mijn arme, arme jongen," zei ze met een lage stem, terwijl zij ruisend op hem af zeilde.

„Dag, tante Sophia," zei Nick kortaf. Hij stak haar zijn linkerhand toe en deed een stap achteruit toen hij aan haar bewegingen hoorde dat zij hem wilde omhelzen. Toch ontsnapte hij die omhelzing niet, al leed de hartelijkheid ervan enigszins onder zijn afwerende houding.

„Waarom noemt u mij een arme jongen?" informeerde hij.

„Wat moet dat een slag voor je geweest zijn — dat bericht van je oom.."

„Nogal, ja."

Hij vroeg niet wat zij kwam doen, maar luisterde stil naar de woordenvloed die zij over hem uitstortte; hoe iedereen hem al die tijd gemist had, maar vooral zij, die in zijn jeugd altijd zo met hem meeleefde — hier merkte Bill schaapachtig op, dat hij nu weg moest — hoe lang hij wel in China was geweest en hoe eenzaam hij zich daar wel gevoeld zou hebben — Bill zei, dat hij nódig weg moest — hoe blij ze was, dat hij nu hier weer stond, al was het dan met een ongelukkige, gebroken arm....

„En nu hoop ik maar, mijn beste, lieve Nick," besloot zij gevoelig, „dat het je hier toch vooral maar aan niets zal ontbreken."

„Ik geloof, dat ik nu toch werkelijk weg moet," zei Bill.

„Het is erg aardig dat u zo bezorgd bent, tante," sprak Nick, zonder warmte, „maar het ontbreekt mij aan niets."

„Natuurlijk — natuurlijk — Diana zal zeker heel goed voor je zorgen, al is zij misschien ook nog wat kinderlijk. Een moederlijke vrouw zou waarschijnlijk beter zijn om je te verplegen...."

„Diana is zeer zorgzaam," zei Nick strak.

„O, maar daar twijfel ik niet aan. Maar als je soms een ander tehuis zoudt zoeken, om welke reden dan ook, dan kun je altijd bij mij terecht. Er zal altijd een bed voor je gespreid staan in mijn huis."

„Dank u."

„Kom — het is mijn tijd om op te stappen," mompelde Bill.

„Maar," ging de prinses voort, „maar.... o, ik bedoel hier niets mee, hoor; het is zo maar eens een opmerking, die ik laatst ook al tegen Diana maakte — als oudere vriendin kun je zoiets wel doen zonder indringerig of brutaal te zijn, vind je niet? Maar jullie, van de jongere generatie, zoals Diana en jij, zijn toch wel anders dan wij vroeger waren...."

„Hoe bedoelt u?"

„Jullie wonen toch samen onder één dak, hè? O, ik weet het, ik weet het, dat is toevallig en heeft niets te betekenen, maar wij konden vroeger zoiets niet doen, natuurlijk."

Nick haalde zijn schouders op.

„Het zal niet voor lang zijn," zei hij. „En bovendien — wacht nog even voordat je weggaat, Bill, dat had ik jou ook nog willen zeggen — van mij heeft niemand iets te duchten, en ik zal ook niet meedoen aan jullie lucifers-loterijtje. Ik ben blind."

Er viel een stilte. Het zou toch wel aardig zijn, dacht Nick, als ik nu hun gezichten kon zien — maar dat kon hij niet.

„Hier is dokter Lomond, mijnheer," zei Burwell bij de deur.

Bill ontsnapte, sprakeloos. Hij was een goedhartig man, hij hield van Nick, en die laatste mededeling was hem te veel. Hij zou geen woorden kunnen vinden, hij kon hoogstens onhandig wat stamelen....

En zelfs de prinses schrok.

„Neen — Nick!" riep zij.

„Ja," zei hij. „Het was niet mijn bedoeling om u aan het schrikken te maken, het spijt mij. Excuseert u mij nu? Ik wil de dokter liever niet laten wachten."

(Wordt vervolgd)

Eilandgebied Curacao

Namens het Bestuurscollege zal op 13 Mei 1954 des voormiddags om 11.15 uur op het kantoor van de Dienst van Openbare Werken op Parera in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 212: HET BOUWEN VAN EEN R.K. JONGENSSCHOOL C.A. OP EEN TERREIN TE GROOT KWARTIER.

De inschrijfbiljetten op genoemde datum uiterlijk 11.— uur v.m. op het Bestuurskantoor, Bargestraat 63, te deponeren in een speciaal daarvoor bestemde bus.

Bestek en tekeningen zijn van 21 April 1954 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van *f.* 15.— per stel.
Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding *f.* 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H .DE KIEWIT.

EILANDGEBIED - CURACAO.

OPENBARE INSCHRIJVING

Ten Bestuurskantore Bargestraat no. 63, worden vóór 27 April 1954 te 10 uur v.m. offertes ingewacht voor de leverantie van werkkleding, werkschoenen enz. ten behoeve van de VETERINAIRE DIENST.

De lijst, waarop een specificatie van goederen alsmede de voorwaarden voor de leverantie zijn aangegeven is verkrijgbaar ten Bestuurskantore voormeld.

OPENBARE INSCHRIJVING

VOOR ONDERHOUD VAN EEN 35-TAL LANDSWONINGEN

Inlichtingen te bekomen bij de Administratie van Financiën, afdeling Domeinbeheer, alwaar inschrijvingen in gesloten couvert moeten worden ingediend vóór of op 7 Mei 1954.

DE ADMINISTRATEUR
VAN FINANCIEN

EXAMENS

Moderne Bedrijfsadministratie,
Boekhouden,
Handelscorrespondentie
en **Hoofdcorrespondent,**

uitgaande van de Nederlandse Associatie voor Practijkexamens, te houden op Curaçao en Aruba in JUNI 1954.

Candidaten dienen zich VÓÓR 27 APRIL E.K. SCHRIFTELIJK op te geven bij het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, Curaçao, onder overlegging van een uittreksel uit het geboorte- of bevolkingsregister, vermelding van adres en gelijktijdige overmaking van het examengeld (examens Boekhouden en Handelscorrespondentie *f.* 10.—, examen M. B. A. *f.* 12.50, examen Hoofdcorrespondent *f.* 15.—).

Eilandgebied Curacao

MARKTEN EN HALLEN

BEKENDMAKING

De Markten en Vleeshalen zullen gesloten zijn:

OP 16 APRIL 1954 (GOEDE VRIJDAG): DE GEHELE DAG
OP 19 APRIL 1954 (TWEEDE PAASDAG): NA 10 UUR V.M.

Willemstad, 13 April 1954
De Marktmeester,
C. C. PETERSON